

د یعقوب رسول خط

پېژندگلو

د یعقوب کتاب ته کله نا کله د انجیل شریف متلونه هم وئیل کیری، دا خط د حضرت عیسیٰ مسیح د ناسکه ورور په وسیله لیکلے شوے دے، چې هغه خلقو ته حوصله ورکړی څوک چې د ظلم او ستم له وجې در په در شوی ؤو. دا کتاب د هغه اعمالو په حقله تعلیم ورکوی چې کوم حضرت عیسیٰ مسیح کړی ؤو، او په کښې دې خبرې ته هم اشاره شوې ده چې تاسو نه صرف دا زیرے واورئ بلکه په دې عمل هم کوئ. یعقوب فرمائی چې د یو کس رښتینے ایمان د هغه په کردار او چال چلند کښې لیدلے کېدے شی او د هغه د ایمان اثرات هم په کښې لیدلے کېدے شی. هغه په دې خط کښې ایماندارانو ته د زغم او استقامت، د خپلې ژبې قابو کولو، خپل ځان د خدای پاک مرضی ته د سپارلو او هم د صبر سبق ورکړے دے. دا خط د لوستونکو سره د پاک او روڼ ژوندون، په پوهه، حکمت او په عاجزی سره د حضرت عیسیٰ مسیح دپاره په تېرولو کښې مدد کوی. په حقیقت کښې رښتینے عقل او حکمت د خدای پاک د طرف نه راځی، او د هم دې نه د الهی چال چلند نتیجه په لاس راځی او د خدای پاک د لا زیاتې فرمانبرداری او تابعداری خوا ته د ایماندارانو رهنمائی کوی. د حفظ کولو دپاره ۱۶:۵ آیت ”تاسو په خپلو کښې یو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دُعا وغوارئ نو چې تاسو شفا ومومئ. د زړه نه د صادق دُعا پېر اثرناکه وی.“

ایمان او حکمت

۱) د خدای پاک او د مالک عیسیٰ مسیح غلام د یعقوب د طرفه دې هغه دولسو وارو قبیلو ته چې په مختلفو قومونو کښې خواره واره شوی دی، هغوی ټولو ته دې سلام وی. ۲) اے زما ورونیو او خوښدو، کله چې تاسو په قسما قسم آزمېښتونو کښې راگېر شئ نو خپل ځان بختور گڼئ. ۳) ځکه چې تاسو ته پته ده چې ستاسو د ایمان آزمېښت صبر پیدا کوی. ۴) نو پرېږدئ چې صبر په تاسو کښې خپل کار پوره کړی چې تاسو پاڅه او بالغان شئ او په تاسو کښې به بلکل د څه خبرې کمه نه وی. ۵) خو که په تاسو کښې په چا کښې د حکمت کمه وی نو هغه دې د خدای پاک نه وغواړی څوک چې بې خفگانه ټولو له په سخاوت سره ورکوی او تاسو له به یې هم درکړی. ۶) خو په ایمان سره دې سوال کوی او هیڅ شک مه کوئ ځکه چې شک کونکې د سمندر د هغه چپو په مثال دے کومې چې د هوا په زور بره او بنکته کيږی. ۷) داسې سرې دې دا نه گڼی چې گڼې ما ته به د مالک نه څه په لاس راشی. ۸) داسې سرې دوه زړیه وی او په خپلو ټولو کارونو ټینگ ولاړ نه وی.

غریبی او مالداري

۹) نو غریب ورور دې په خپله اوچته مرتبه فخر وکړی، ۱۰) خو مالدار دې په خپل عاجز حالت فخر وکړی، ځکه چې مالداره به لکه د ځنگلی گل په شان اوچ شی. ۱۱) ځنگه چې د نمر تاو وابښه او گلونه اوچوی او د هغوی بښاست ختموی، نو دغه شان به مالدار هم سره د خپل ټول کاروبار ختم او د خاورو سره خاورې شی.

آزمېښت او لمسونه

١٢) بختور دے هغه څوک چې آزمېښت برداشت کړی، ځکه کله چې هغه په آزمېښت کېښې قائم پاتې شي نو هغه به د ژوندون تاج حاصل کړی د کوم چې خدای پاک د خپلو مینه والو سره وعده کړې ده. ١٣) د آزمېښت په وخت کېښې دې څوک هم داسې نه وائی چې، ”زه خدای پاک ووازماييم،“ ځکه چې خدای پاک څوک هم په گناه نه آزمائی او نه هغه څوک په آزمېښت کېښې اچوی. ١٤) خو هر څوک هغه وخت په آزمېښت کېښې پرېوځی کله چې هغه د خپلو شهوانی خواهشاتو په جال کېښې راگېر شي. ١٥) نو کله چې د هغه بد خواهش راوچت شي نو گناه ترېنه پېدا شي، او کله چې گناه زیاته شي نو مرگ ترې پېدا شي. ١٦) اے زما خوږو ورونو او خوږندو، مه دوکه کېږئ. ١٧) هر ښه او کامل نعمت زمونږ د خدای پلار د طرف نه راځی چا چې په آسمان کېښې نور پېدا کړی دے. هغه کله هم نه بدلېږی او نه تیارة رالېږی. ١٨) هغه د خپل مقصد پوره کولو دپاره مونږ د حق کلام په وسیله پېدا کړو نو چې مونږ د هغه په مخلوقاتو کېښې وپرومبی مېوه شو.

کلام اورېدل او پرې عمل کول

١٩) اے زما ورونو او خوږندو، دا خبره یاده ساتئ چې هر څوک دې په اورېدو کېښې تېز او په وینا کېښې قلاږه او په غصه کېښې سوږ وی. ٢٠) ځکه چې د انسان غصه د خدای پاک د صداقت کار نه شي کاملولې. ٢١) نو ځکه تاسو ټول د ځان نه د پليتوالې او د بدې گند لرې کړئ، او هغه کلام ډېر په عاجزی سره قبول کړئ چې په تاسو کېښې کړلې شوې دے. په دې کېښې ستاسو د ژوند بچ کولو طاقت دے او دا تاسو بچ کولې شي. ٢٢) خو په کلام عمل کوونکی جوړ شي، او مه صرف هغه اورېدونکی جوړېږئ څوک چې ځان دوکه کوی. ٢٣) ځکه چې هر څوک چې د کلام اورېدونکی دی خو په هغې عمل نه کوی نو هغه د هغه سړی په شان دے څوک چې خپل شکل په آئینه کېښې گوری. ٢٤) او خپل ځان ته د کتلو نه وروستو هغه لار شي او سمدستی ترې هېر شي چې هغه څنگه

بنکاربدو. (۲۵) خو کوم سرے چي هغه کامل شریعت ته په غور سره گوری چي خلاصون ورکوی او په هغې عمل کوی او څه چي هغه واورى هغه هېر نه کړی نو په هغې باندې په عمل کولو به هغه برکت حاصل کړی. (۲۶) که څوک خپل ځان دینداره گڼي او بیا خپله ژبه په قابو کښي نه ساتي، هغه خپل ځان دوکه کوی، او د هغه دینداری بې کاره ده. (۲۷) د خدای پلار په وړاندې چي خالص او پاک دین دے یعنی هغه دا چي د یتیمانانو او کونډو په مشکلاتو کښي د هغوی مدد وکړی او خپل ځان د دنیا د گندگي نه وساتي.

د طرفداری په خلاف خبرداري

۲ (۱) اے زما وروڼو او خوښو، که چرې ستاسو زمونږ په مالک عیسیٰ مسیح ایمان وی څوک چي د جلال مالک دے، نو بیا تاسو څنگه طرفداری کولے شی؟ (۲) فرض کړئ چي که یو سړی د سرو زرو گوته او بنائسته جامې اغوستي وی او ستاسو د عبادت ځای ته راشي او یو غریب سرے هم په شلېدلو جامو کښي دننه راشي، (۳) که تاسو هغه سړی ته زیات اهمیت ورکړئ چي بنائسته جامې يې اچولې وی او ورته ووايي چي، ”دلته بره د دې عزت په ځای کښي کښي،“ خو غریب سړی ته ووايي چي، ”ته هلته ودرېږه،“ او یا، ”بهر د ور سره نزدې کښي،“ (۴) نو ولې دا تاسو په خپل مینځ کښي طرفداری ونه کړه؟ او تاسو د بدنېتی منصفان نه شوی؟ (۵) اے زما خوږو وروڼو او خوښو، واورئ، ولې خدای پاک هغوی نه دی غوره کړی څوک چي د دنیا په نظر کښي غریب دی چي په ایمان به مالداره شی او د هغه بادشاهی وارثان به شی چي مالک يې د هغوی سره وعده کړې ده څوک چي ورسره مینه کوی؟ (۶) خو تاسو د غریب سپکاوې وکړو. ولې دا مالداره نه دے چي په تاسو ظلم کوی او عدالت ته موراکاری؟ (۷) ولې دا هغوی نه دی څوک چي د هغه چا د عزتمند نوم په حقله کفر غروی په کوم نوم چي تاسو یادېږئ؟ (۸) که په حقیقت کښي

تاسو په هغه شاهي شريعت عمل وكړئ چې په كتاب مقدس كښې دې چې فرمائي چې، ”د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه كوي،“ نو تاسو ښه كوي. ﴿٩﴾ خو كه چېرې تاسو طرفداري كوي نو گناه كوي او د شريعت په مطابق مجرمان يئ. ﴿١٠﴾ ځكه كه يو كس په ټول شريعت عمل كوي او صرف په يوه خبره كښې هم خطا وكړي نو هغه د هغه چا په شان دې چې ټول شريعت ماتوي. ﴿١١﴾ ځكه چا چې دا فرمائيلى دي چې، ”زنا مه كوي،“ نو هغه دا هم فرمائيلى دي چې، ”قتل مه كوي،“ نو كه تاسو زنا ونه كړئ او قتل وكړئ نو بيا هم تاسو شريعت مات كړو. ﴿١٢﴾ نو څه چې تاسو وايئ او څه كوي خو دا خبره ياده ساتئ چې ستاسو به په هم هغه شريعت انصاف كيږي كوم چې تاسو له آزادي دركوي. ﴿١٣﴾ ځكه چا چې رحم ونه كړو نو په هغه هم د انصاف په مطابق رحم نه كيږي. بيا هم رحم په انصاف غالب دې.

حقيقي مومن

﴿١٤﴾ اې زما وروڼو او خوښو، كه څوك ووايي چې زه ايماندار يم او نېك كارونه نه كوي نو د هغه د دې ايمان نه څه فائده ده؟ ولې داسې ايمان هغه له خلاصون وركولې شي؟ ﴿١٥﴾ فرض كړئ كه تاسو يو ورور يا خور ووينئ چې خوراك يا جامو ته يې ضرورت وي، ﴿١٦﴾ او تاسو ورته ووايي چې، ”په خير لار شه، گرم اوسه او موږ اوسه،“ خو د كومو څيزونو چې هغه ته ضرورت وي، هغه ورنه كړئ نو د دې فائده څه ده؟ ﴿١٧﴾ دغه شان ايمان هم دې، كه د دې سره نيكي كول نه وي نو دا ايمان عبث دې. ﴿١٨﴾ خو څه خلق به وائي چې، ”ته ايماندار يې او زه نېك كارونه كوم.“ ته خپل ايمان بغير د نېك كارونو نه ما ته وښايه او زه به خپل ايمان درته په نېك كار كولو وښايم. ﴿١٩﴾ ته په دې خبره يقين كوي چې خدائې پاك يو دې. دا پېره ښه خبره ده. اكر چې پيريان هم داسې ايمان ساتي او د يرې نه رپيري. ﴿٢٠﴾ اې كم عقله، ولې ته په دې هم نه پوهېږي چې د نېك كار كولو نه بغير ايمان عبث دې؟ ﴿٢١﴾ نو كله چې زمونږ نيکه ابراهيم

خپل زوی اسحاق په قربان گاه د قربانی په طور پیش کړو نو ولې هغه په دې کار سره صادق نه شو څه؟ (۲۲) نو تا وکتل چې د هغه ایمان او عمل په شریکه کار وکړو او د هغه دې کار د هغه ایمان کامل کړو. (۲۳) او د صحیفو هغه لیکل پوره شو چې فرمائی، ”ابراهیم په خدای پاک ایمان راوړو او دا د هغه دپاره په صداقت حساب شو،“ او هغه خلیل الله وبللے شو. (۲۴) نو تاسو وینئ چې انسان تش په ایمان نه، بلکې په عمل صادق کیږی. (۲۵) نو راحب کنجره هم د دې یو بل مثال دے چې هغې په خپل نېک کار سره د خدای پاک صداقت حاصل کړو کله چې هغې هغه جاسوسانو له پناه ورکړه او په بله لار یې رخصت کړل. (۲۶) نو څنگه چې بدن بغیر د روح نه مړ دے هم دغه شان ایمان هم بغیر د نېک کار کولو نه مړ دے.

په ژبه قابو ساتل

۳ (۱) اے زما وروڼو او خوښو، په تاسو کښې دې اُستازان زیات نه شی ځکه چې تاسو ته پته ده چې مونږ څوک چې اُستازان یو، راسره به لا نور پېر سخت حساب کتاب کیږی. (۲) ځکه چې مونږ ټول اکثر غلطیانې کوو، او څوک چې په خپلو خبرو کښې غلطی نه کوی نو هغه کامل دے او ټول بدن په قابو کښې ساتلے شی. (۳) مونږ د آسونو په خولو کښې د دې دپاره واگې اچوو چې زمونږ په مرضی تلل کوی نو دغه شان بیا مونږ د هغوی پوره بدن هر خوا ته بوتلے شو. (۴) دغه شان تاسو سمندری جهازونو ته وگورئ اگر چې هغه پېر لوی وی او په تېزو هواگانو چلیږی خو دا د یو ورکوټی پارو په ذریعه د مانکی د مرضی په مطابق چلیږی. (۵) دغه شان ژبه هم یو ورکوټی اندام دے خو پیرې غټې خبرې کوی څنگه چې یو ورکوټی بخرکے یو لوی ځنگل ته اور لگوی. (۶) او ژبه هم اور دے، دا زمونږ په اندامونو کښې د شرارت یوه دُنیا ده، دا په ټول وجود کښې بدی پیدا کوی او زمونږ په ټول ژوندون کښې اور لگوی، او په خپله د

دوزخ په اور کښې سوزېږي. (۷) نو چې هر قسم ځنگلي ځناور، مارغان، چينجی او کبان د انسان په قابو کښې راتلې شي او راغلي هم دي، (۸) خو څوک هم ژبه په قابو کښې نه شي راوستلې. دا يوه نا آرامه بلا ده او د وژونکي زهر نه پکه ده. (۹) هم په دې ژبه مونږ د مالک او پلار ثنا وايو، او هم په دې مونږ هغوی ته چې د خدای پاک په صورت پېدا شوی دی، بشپړې کوو. (۱۰) هم د دې يوې خولې نه برکت او هم بشپړې راوځي. اے زما وروڼو او خوبندو، په کار نه دی چې داسې وشي. (۱۱) ولې د چينې د يوې خولې نه خوږې او ترخې اوبه راوځي څه؟ (۱۲) اے زما وروڼو او خوبندو، ولې د اينځر په ونه کښې زيتون، يا په انګور کښې اينځر پېدا کېدې شي څه؟ هم دغه شان د ترخې چينې نه خوږې اوبه نه شي راوتلې.

آسمانی حکمت

(۱۳) په تاسو کښې څوک هوبښيار او پوهه شته دے؟ هغه دې په خپلو کارونو د نېک چال چلن په وسيله او هغه عاجزی سره دې دا خبره ثابته کړي، چې د حکمت نه پېدا کېږي. (۱۴) خو که ستاسو په خپلو زړونو کښې سخته کينه او خود غرضی وی، نو فخر پرې مه کوئ او مه د حق خلاف دروغ وایئ. (۱۵) دا هغه حکمت نه دے کوم چې د آسمان نه راځي بلکې دنياوی، نفسانی او شېطانی دے. (۱۶) ځکه چې چرته چې کينه او خود غرضی وی، هلته به فساد او هر قسم شرارت هم کېږي. (۱۷) خو چې کوم حکمت د آسمان نه راځي، اول خو هغه پاک وی، بیا صلح خوښوونکې، نرم مزاجه، تربیت خوښوونکې، د رحم او د ښو مېوو نه پک، بې له طرفداری او ریاکاری وی. (۱۸) او صلح کوونکی د صلحې سره داسې تخم ګری چې د صداقت مېوې ترې پېدا کېږي.

د دُنیا سره دوستی

۴ (۱) ستاسو په مینځ کښې جنگ او جگړې د کومه راغلې؟ ولې دا ستاسو د هغه خواهشاتو په وجه نه دی چې په تاسو کښې فساد پیدا کوی؟ (۲) تاسو چې خه غواړئ او حاصلولې یې نه نو بیا تاسو قتل کوئ. تاسو د نورو خلقو د څیزونو نه سوزئ، خو تاسو هغه نه شی حاصلولې، نو بیا تاسو د جنگ جگړو نه کار اخلئ. خو تاسو سره هغه خه نشته کوم چې تاسو غواړئ ځکه چې تاسو هغه د خدای پاک نه غواړئ. (۳) تر دې چې تاسو یې غواړئ خو خه په لاس نه درځی، دا ځکه چې تاسو یې په بد نیت سره غواړئ، د دې دپاره چې تاسو یې په خپل عېش و عشرت ولگوئ. (۴) اے زناکارو خلقو، ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې د دُنیا سره ملگرتیا کول د خدای پاک سره دشمنی کول دی؟ نو ځکه څوک چې د دې شریرې دُنیا سره مینه کوی، هغه د خدای پاک سره دشمنی کوی. (۵) یا تاسو دا گنئی چې مقدس کتاب یې فائدې وائی چې، ”خدای پاک چې کوم روح زمونږ په زړونو کښې اچولې دے، هغه د حسد خواهش ساتی خه؟“ (۶) بلکې هغه په مونږ زیات فضل کوی، نو ځکه صحیفې دا فرمائی چې، ”خدای پاک د کبرژنو مقابله کوی خو عاجزانو له فضل ورکوی.“ (۷) نو په دې وجه خپل ځانونه بیا د خدای پاک تابع کړئ، او د ابلیس مقابله وکړئ نو هغه به تاسو نه وتبستی. (۸) تاسو خدای پاک ته رانزدې شی او هغه به تاسو ته رانزدې شی. اے گناهگارانو، خپل لاسونه د بدو کارونو نه صفا کړئ او اے دوه زریو خلقو، خپل زړونه پاک کړئ. (۹) په خپلو اعمالو ویر او ژړا وکړئ، ستاسو خندا دې په ویر بدله شی او ستاسو خوشحالی دې په غم. (۱۰) خپل ځان د مالک په وړاندې عاجز کړئ او هغه به تاسو له عزت درکړی.

په نورو وروڼو الزام لگول

(۱۱) اے وروڼو او خوبندو، د یو بل خلاف خبرې مه کوئ. څوک چې د خپل

ورور خلاف خبرې کوی یا په بل چا الزام لگوی، هغه د شریعت بد وائی او په شریعت الزام لگوی، خو که تۀ په شریعت الزام لگوی نو تۀ په شریعت عمل کونکے نه، بلکې په هغې قاضی یې. (۱۲) خو د شریعت ورکونکے او قاضی خو یو دے چې د بچ کولو او د هلاکولو قدرت ورسره شته، نو بیا تۀ څوک یې چې په خپل گاونډی الزام لگوي؟

د فخر خلاف خبردارے

(۱۳) په تاسو کښې څوک چې دا وائی چې، ”مونږ به نن یا سبا فلانکی ښار ته لاړ شو او هلته به یو کال تېر کړو او په تجارت کښې به گټه وکړو،“ (۱۴) خو اوس تاسو په دې نه یئ خبر چې سبا به څۀ کیږي، ستاسو ژوند څۀ څیز دے؟ د یو دوند په شان دے چې د لږ ساعت دپاره ښکاره شی او بیا فنا شی. (۱۵) د دې په ځای تاسو له دا وئیل په کار دی چې، ”که د مالک خدای رضا وی نو مونږ به ژوندی پاتې شو او دا یا هغه کار به وکړو.“ (۱۶) خو تاسو په خپلو ډوزو فخر کوئ خو دا قسم فخر کول بد دی. (۱۷) نو بیا که څوک په ښۀ کولو پوهیږي او نه یې کوی، نو هغه گناه کوی.

دولتمندو ته خبردارے

۵ (۱) اے مالدارو واورئ، تاسو په خپلو هغه مصیبتونو چې راتلونکی دی، ژړا او فریاد وکړئ. (۲) ستاسو مال دولت سخا شو او ستاسو جامې چینجو ووهلې. (۳) ستاسو سره زر او سپین زر زنگ شول او د دې زنگ به ستاسو خلاف گواهی ورکوی، او دا به ستاسو غوښتي لکه د اور په شان وسوزوی. تاسو په دې آخری ورځو کښې خزانې رایوځای کوئ. (۴) گورئ، کومو مزدورانو چې ستاسو په پټو کښې لو کړے دے، د هغوئ هغه مزدوری چې تاسو په دوکه ایساره کړې ده، چغې وهی او د لوگرو فریاد رب الافواج خدای غوږونو ته

رسبدلے دے. (۵) تاسو په دُنیا کښې د عبش او عشرت ژوند تېر کړو، او تاسو خپل ځانونه د حالېدو د ورځ دپاره څوږب کړل. (۶) تاسو صادق سرې قصوروار کړو او ومو وژلو، خو هغه ستاسو مقابله نه کوی.

د تکلیف په وخت کښې صبر او دُعا

(۷) نو اے وروڼو او خوښو، د مالک تر راتلو پورې صبر وکړئ، لکه څنگه چې یو زمیندار د زمکې د قیمتي فصل په انتظار کښې د منی او د سپرلی د باران تر ورېدو پورې صبر کوی. (۸) نو تاسو هم صبر وکړئ او خپل زړونه مضبوط کړئ ځکه چې د مالک راتل رانزدې دی. (۹) اے وروڼو او خوښو، د یو بل خلاف شکایت مه کوئ نو چې تاسو سزا ونه مومئ. گورئ، قاضی په دروازه کښې ولاړ دے. (۱۰) اے وروڼو او خوښو، کومو نبیانو چې د مالک په نوم کلام وکړو، د هغوی تکلیفونه تېرول او صبر کول خپل ځانته نمونه وگنئ. (۱۱) واقعی چې مونږ هغوی ته بختور وایو څوک چې صبر کوونکی دی. تاسو د ایوب د صبر په حقله اورېدلی دی او تاسو د مالک مقصد هم ولیدو چې مالک څومره ډېر مهربانه او رحیم دے. (۱۲) خو اے زما وروڼو او خوښو، د ټولو نه لویه خبره دا ده چې قسم ونه خورئ، نه د آسمان او نه د زمکې او نه د څه بل څیز، بلکې ستاسو ”آو“ دې ”آو“ وی او ستاسو ”نه“ دې ”نه“ وی، نو چې تاسو د سزا لائق ونه گرځئ. (۱۳) که په تاسو کښې څوک په تکلیف کښې وی نو دُعا دې وغواړی، که خوشحاله وی نو هغوی دې ثنا ووايي. (۱۴) که په تاسو کښې څوک بیمار وی نو هغوی دې د جماعت مشران راوبلی او د هغه دپاره دې هغوی دُعا وغواړی او د مالک په نوم دې هغوی په تېلو مسح کړی. (۱۵) او کومه دُعا چې په ایمان سره وغوښتې شی د هغې په وجه به بیمار روغ شی، او مالک به هغه راپاڅوی او که هغه گناهونه کړی وی نو هغه به ورته معاف شی. (۱۶) نو بیا ځکه تاسو په خپلو کښې یو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دُعا وغواړئ نو چې تاسو شفا ومومئ. د زړه نه د صادق دُعا ډېر اثرناکه وی. (۱۷) الیاس زمونږ په

شان انسان وو، او هغه ډېر په جوش سره دُعا وغوښته چې باران دې ونه وریږي،
او تر درې نيمو کالو پورې په زمکه باران ونه وریږدلو. (۱۸) نو چې هغه بیا دُعا
وغوښتله نو د آسمان نه باران وورېدو او په زمکه فصل زرغون شو. (۱۹) اے
زما وروڼو او خوښو، که څوک په تاسو کښې د حق د لارې نه واوړي او بل
څوک هغه بیا واپس راواړوي، (۲۰) نو تاسو په دې پوهه شئ چې څوک چې گناه
گار د گمراهۍ نه راواړوي، هغه به یو کس د مرگ نه بچ کړي او په ډېرو گناهونو
به پرده واچوي.